

[Arbejdsministeren]

selv og også for det samfund, som skal formes i fremtiden.

Der er endelig en tredje grund til, at vi skal gøre en særlig indsats mod ungdomsarbejdsløsheden. I modsætning til andre gruppers arbejdsløshed gælder det om de unges ledighedsproblemer, at der er nogle ting, der kan gøres her og nu, f. eks. på uddannelsessiden, ting, som ikke må forsømmes, og som regeringen med sin redegørelse har lagt op til i en dialog med folketingets partier om, hvordan man mest effektivt kan gøre det.

Jeg tror, det var fru Lone Dybkjær, der brugte udtrykket, at nu var tiden ikke længe til de mange kønne ord, nu var tiden kommet til konkret handling. Det er klart, at når en radikal bruger udtrykket »konkret handling«, må enhver i folketinget »spidse øren, men jeg er 100 pct. enig med fru Lone Dybkjær. Det, vi har brug for, er ikke flere studiekredse, høringer, nye parlamentariske former osv. Det, vi har brug for, er, at regeringen og partierne i folketinget lever op til deres ansvar for at træffe de beslutninger, der kan træffes nu med det samme.

Vedrørende spørgsmålet om at sikre uddannelsespladser har vi lagt et meget ambitiøst mål i redegørelsen, men vi tror, at vi med et fornuftigt samarbejde med et flertal i folketinget kan leve op til dette ambitiøse mål allerede efter sommerferien at sikre, at der er lige så mange uddannelsespladser inden for vores erhvervsuddannelsessystem som unge, der forlader folkeskolen, og som ønsker at fortsætte i en erhvervsuddannelse eller i en anden form for ungdomsuddannelse.

Vi har et problem omkring lære- og praktikpladser. Der er stadig uløste problemer vedrørende 5.500 unge, der har gennemført basisåret, som gerne vil have en praktikplads for at fuldføre deres uddannelse, men som endnu ikke har fået den. Begge er nærliggende, konkrete, og – indrømmer jeg – vanskelige problemer at tackle, men det kan folketinget tackle, hvis den tilstrækkelige vilje er til stede.

Regeringen var forberedt på, inden den afleverede sin redegørelse, at der selvfølgelig ville være mange i salen, der ville sige, at der ikke er tale om nytænkning i regeringens oplæg. Jeg tror egentlig, det har overrasket os, at der var så få, der sagde det. Det havde vi egentlig ikke ventet. Det kan måske tages som udtryk for, at der er en erkendelse hos

partierne af, at regeringen har forsøgt i sin redegørelse at komme med et oplæg til forhandling med folketinget, med offentligheden, med organisationerne, med alle dem, som alle i denne sal ved vi er nødt til at tale med om disse ting, sådan at der kan sættes noget nyt og noget konkret og noget virkningsfuldt i værk.

Og lad mig nævne de punkter, som er nye, og som stiller os over for en udfordring i det fortsatte arbejde i folketinget. Der er for det første målsætningen om den landsdækkende ungdomsgaranti med udgangen af 1983, hvor regeringen har sagt, at vi har ikke en færdig plan for, hvordan dette kan gøres. Vi venter på erfaringerne fra de to forsøgsamter, hvor man har kørt med en ungdomsgarantiordning, og hvor de lokale myndigheder er meget tilfredse med det forsøg, der har været gjort, men hvor de peger på, at der er uløste problemer omkring ungdomsgarantiordningen. Disse erfaringer afventer vi, inden vi kan lægge os fast. Det er et svar på hr. Hans Jørgen Holms og andres spørgsmål i den forbindelse.

Vi er også interesserede i at høre folketingets partiers vurdering af, hvordan man kan sikre alle unge et tilbud om uddannelse eller arbejde.

Vi er også opmærksomme på, at man f.eks. i Hobro har kørt et forsøg med en ungdomsuddannelsesaranti for alle unge inden det fyldte 18. år. Andre steder i landet har man forsøgt sig med lignende. Alle disse ting må vi samle sammen. Regeringen har sagt, at inden sommeren vil vi for vores vedkommende lægge op til en konkret beslutning i folketinget, som vi så forestiller os kan danne udgangspunkt for en konkret debat, sådan at den nødvendige lovgivning om denne kæmpemæssige sag kan være afsluttet til efteråret.

Det andet nye punkt, som jeg nævnte før, og som har at gøre med det, vi kan gøre her og nu, er at skaffe de fornødne ungdoms- og erhvervsuddannelsespladser allerede fra sommeren. Vi ved godt, at det løfte kan være svært at realisere. Vi ved også, at det vil stille mange unge over for det problem, at de ikke kan få lige netop den uddannelse, de ønsker sig, lige netop det sted i landet, som de forestillede sig.

Jeg tror, det var hr. Tinning, som i den forbindelse brugte udtrykket, at nu skulle de